

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütörtökön és vasárnap.
Efizetésiárak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 fr 20 kr. — Egyen száma 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és egyesületek mely 2 egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

Augusztus 18.

Az istenfélő magyar hazafiak millió forró imát küldenek e napon a Mindenhatóhoz, hogy Magyarország királyának drága életéért könyörögjenek, kinek születésnapját emelkedett hangulatban ünnepli az egész nemzet. Csendes megadással gondol a milliók nagy községe a multra és az isteni gondviselésbe vetett bizalommal tekint a jövőbe. Történelmi események vonulnak fel emlékezetünkben és csak azoknál az eseményeknél időzünk, melyek örömdetesebbé s bensőbbé tették a viszonyt király és nemzet közt. Magyarországnak már nincs semmi feledni valója, csak visszaemlékezniünk kell. És ha ez emlékekben vannak szomorú pillanatok, akkor ezek ama pillanatok, a melyekben egy egész nemzet fájdalma egyesült a nemzet koronás atyjának és koronás anyjának fájdalmával s az egyetlen vigaszt mindegyik a saját jámbor keblében és az istenfélelemben találta meg.

Ezek ama mozzanatok, melyek a nemzetet csendes hódolattal töltik el azon a nemzeti ünnepnapon, a melyen mindenki örvendve s reménnyel telten tekint a jövőbe s ezer vidám üdvözlést s ezer mélyen érzett jó kívánságot küld a szorosabb családi körében időző királynak, aki kijelentette, hogy egynek érzi magát a nagy magyar népcsaláddal és aki igazságos uralkodója és szeretettel teljes atyja az ő magyar nemzetének.

Nyugodtabban és biztosabban ez a nemzet soha nem érezte magát, mint I. Ferencz József dicsőséges jogára alatt, a ki boldogágát népe boldogságában, megelégedettségét alattvalóinak megelégedettségében találja. A legigazságosabb király, dicsőséges uralkodónk, a kihez a mai napon tiszta örömmel dobog az egész nemzet szíve, csak az imént adta ismét fényes bizonyítékait annak a tántorithatatlan alkotmányos érzelmenek, melyért a nemzet viszont az ő halártalan szeretetét és hűségét adta cserébe és a melyre a magyar államiság szilárdabban van építve, mint eskük és szerződések. A biztonságnak és a zavartalanul egyetértésnek ez az érzelme, az örömdetes visszaemlékezés a legközelebbi multra és a vidám bizodalom egy szép jövőben összegyűjti s egyesíti ma valamennyi felekezet hívóinek jámbor szereit a minden királyok királyának trónja előtt és hálaimát küldenek azok az Éghez a nemzetnek jóságos királyunk személyében adott kegyelemért és örömtől rebegő ajkakkal ünnepi imát küldenek azok a világ Megváltójához és imáik mind egy — ugyanazon benső esdeklésben, egy ugyanazon kegyes és mélyen érzett óhajásban egyesülnek: adjon az Isten I. Ferencz Józsefnek hosszú és boldog életet, tartsa meg őt családjá vigasztalására és örömére, tartsa meg őt népei biztosságául és támaszául, tartsa meg őt magyar nemzete örömére és megelégedtségére, a mely nemzet ma megújítja a

hűség esküjét, a tántorithatatlan szeretet fogadalmát és azt az egyetlen óhajást rejti szívében, hogy Isten rendelése tartsa meg I. Ferencz Józsefet, a leglovagiasabb és legalkotmányosabb királyt jó erőben és egészségsben az emberi kor legvégső határáig!

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara évkönyve.

(Vége)

Az ipari viszonyok általában ép oly kedvezőtlenek, sőt még kedvezőtlenebbek voltak, mint a megelőző évben. Nagyban hozzájárult ehhez az ezredéves kiállítás, minthogy annak látogatása kedvéért a nép inkább mellőzte szükségleteinek beszerzését, vagy a hazai drágább iparcikkek helyett, a selejtes, de olcsóbb osztrák ipartermékeknek adott előnyt.

Az általános közgazdasági helyzet rosszabbodásáról tesz tanúságot a megelőző éveknek sokkal nagyobb mérvet öltött Romániába irányult népmozgalom, melyet a következő számadatokban tüntetünk föl:

Magyar-román határszéli népmozgalom 1896-ban.

				— kevesebb + több
vámhivatal	kilépett	belépett	jött vissza	
Bodza-Krászna	4910	4207	—	703
Csik-Gyimes	7337	7453	+	116
Gyergyó-Békás	2499	2047	—	452
Ósáncz	984	804	—	180
Sósmező	20925	17698	—	3227
Tolgyes	4563	3952	—	611
			—	5173
			+	116

TÁRGY.

Egy tréfa.

Pár esztendővel ezelőtt farsangban egy íróból, képviselőkből és magas állami hivatalnokokból álló társaság mulatott együtt, férfiak és hölgyek vegyest, egyik előkelő vendégünk külön szobájában. Küztük volt Kozma Sándor is családja egy részével. Az öreg ur szívesen időzött irodalmi társaságokban, a hol rendkívül szerették, ámbar szerették őt másutt is és mindenütt.

Éjfél elmúlt s mindenféle vig bohóságok jöttek sorra. Egyszerre csak beállt egy közrendőr és fölívja a társaságot, hogy tessék hazabuzokkodni, mivel már elmúlt a törvényes záróra. Megjegyzendő, hogy ebből a társaságból (a Borsszem Jankó csoportjából) került ki Mihászna András közrendőr humoros alakja s imo most egy igazi Mihászna lép be a társaságot hazakergetni.

A közrendőr törvényszert rendőri stílusban formadt rá a díszes társaságra, hogy tessék innen elpusztulni.

Mindenki fölugrált és tiltakozott ez ellen az atrocitás ellen. A fiatalabb urak természetesen hamar fölhevültek és nekitámadtak a rendőrnek, hogy így vagy úgy. A rendőr nem engedett. Az egyik

bemutatta magát, hogy ő X. Y. orszgy. képviselő, de András hajthatatlan maradt és elkezdett vele gorbáskodni.

— Tegye luvá az ur az öregapját, de ne engem. Ha az ur nem tudja, mi a rend, én tudom, mert ez a kötelességem. Ha pedig itt hamis neveket mondanak be, mindjárt bekísérem.

Némelyek elszápadtak a dühből s már-már oklatans rendőrsértés készült. De a rendőr csak annál görömböbb volt. Ekkor előállott a boldogult kir. főügész, aki szinte kétségbe volt esve, hogy az ő „gyerekei” bajba jönnek, de meg hivatalos állását is exponálják. Szokott szelid és objektív hangján lecsillapította a dühöngőket s ő állott szóba a rendőrrel, ilyenformán:

— Kedves barátom, maga bizonyosan tévedésben van. Ez itt zárt társaság, erre nem szól a záróra.

A közrendőr csak annál görömböbb lett.

— Ne tanítson engem az ur; tudom én a kötelességemet, jobban mint az ur!

Erre azután már az öreg ur is fölbozankodott egy kiesit. Neki ilyen még nem mondtak. Kijátszotta az utolsó utókártyát. Megmondja a nevét azzal, hogy majd holnap fognak tovább tárgyalni András bácsi azonban felfőrdött:

— Az ur is luvá akar tenni, mint amaz ur ott. Nohát megmutatom és az uraknak, hogy mi a ránd. A törvény nevében ezennel letartóztatom.

Mindenki elszápadt. Ez már több a soknál! A vihar és mennykőcsapkodás készen volt. . . de egyszer csak Ágai Adolf és beavatott gárdája hangozan elkaezagta magát. Nem bírták tovább a home-rozi jelenetet, de talán nem is volt tanácsos tovább feszíteni.

Odamentek a rendőrhöz, kezet fogtak vele és bemutatták a társaságnak K. Leo urat, a kivel maguk szövöztek erre a „jelenetre”. Megelőzőleg közrendőri ruhát szereztek neki és ő olyan pompásan játszotta a farsangi szerepet, hogy a beavatott egyéneknek kívül senki sem vette észre a csalafintaságot.

Azzal azután a harag hangos derűtségre és jókedvre változott át s Mihászna András ur is együtt mulatott velük tovább.

Kozma Sándor persze maga nevetett legjobban az imposzturának és sokszor mondogatta azután is: — Görömbö volt, mint a pokrócz, de jól adta a szerepét.

De az is igaz, hogy az ál Mihászna Andrást akkor kis hiba, hogy meg nem kupakolták a magas állásu urak.

És ez volt az, a mi az öreg urnak nem tetszett, mivel azt találta benne, hogy a törvényt és a hatóságot nálunk nem igen tisztelik.

s így a kik jelen voltak, élvezetesen és jól töltötték ez estét.

— **A katolikus kongresszusra** a képviselő választás e hó 20-án fog a román. kath. gymnasium helyiségében megtartatni. A választás délelőtt 8 órákor kezdődött.

— **A helyi szerző.** Ez az íróknak egy különleges válfaja, mely kisvárosokban szokott felmerülni és pedig akkor, midőn azok a bizonyos „jól szervezett színtársulatok” az évad vége felé a közönség részvételével kezdenek küzdeni. Minden városban van egy-egy titkos író s minden ilyen íróknak asztalfiókjának legsötétebb zugában lappang egy-egy kész szindarab, melyet bármelyik színigazgató bátran kérhet előadásra, mert azt illendő szerénykedések között meg fogja kapni szerzőtől. Az ilyen darabok rendesen semmit sem tartalmaznak, de ezimük igen hangzatosak és helyi vonatkozásuk s a mi hiányzik, pótolja a színigazgató fantáziája. És az ilyen darab rendesen jól beüt. A karzatot a cifra címzésébe, az uribb közönséget meg a szerző. Hogy rossz-e avagy kevésbé rossz (tertium non datur) a darab, az másodrendű dolog, a fő az, hogy jól jövedelmez s a direktor boldogul. Ezen rövid előzmény után rátérhetünk a dologra s elmondhatjuk, hogy Kovásznának is megvan a maga külön helyi szerzője, ki a legkritikusabb időben lépett fel az ő darabjaival, hogy Szalkay színtársulatának megürült pénztárát megtöltse. A darab címe „A kovásznai leányok, vagy a Pokolsár titka”. — El lehet képzelni, hogy ilyen ezimel mi el nem lehet érnei Kovásznán. Szóval a terem teljesen megtelt közönséggel, melynek nagy részét a kíváncsiság hozta össze, hogy a Pokolsár vulgó Pokol Sárának, eme morosus vén kisasszonynak, nünő titkai lehetnek. Persze az előadás megindult, alakok jöttek, alakok mentek, tettek, vettek, beszéltek, míg végre kiszakadt a nagy titok burka. Egy ifjú pár jelent meg a színpadon, elmondta, hogy ők betegen, nyomorokon jöttek ide 2 hét előtt s a Pokolsárban fürdőve alaposan kigyógyultak s hogy ezen örvendetes körülményt ad oculos demonstrálják, nyomban vig tánczra is perdültek. A közönség persze illő meghatottsággal konstataulta az ifjú pár gyors felgyógyulását s mivel legkisebb oka sem volt feltételezni, hogy az ifjú pár két hét előtt beteg ne lett volna — a közönség még jobban megerősödött azon hitében, hogy a kovásznai fürdő csakugyan „páratlan a maga nemében”. Persze a közönség, de különösen a karzat igen meg volt elégedve a darab helyi érdekű szépségeivel s minden felvonás végeztével zajosan hívta „a kigondolót”. És a „kigondoló” vagyis közönséges néven a szerző mindannyiszor megjelent s halásan fogadta a tüntető tapsokat. Egyéb baj különben nem történt, s hogy a szereplők egytől-egyig jól „alakítottak, személyesítették, domborítottak” stb., arról talán felesleges is beszélni.

— **Nagy újdonságra** készül a helybeli színtársulat, t. i. egy darabról van szó, mely a „Bor-szem-Jankó” és „Bolond Istók” éleztapok karikírozott alakjait mutatja be a nézőnek. Főbb alakjait, u. m. Bukovai, Hombár, Terjagoss Illés, Mokány Berezi, Kotlik Zsuzsanna, Pokrocz Ádám, Juczi, Szeiffensteiner Salamon, Sanyaró Vendel és Giziké a színtársulat jelesebb tagjai játszik. A mi a darabnak még nagyobb érdekességet kölcsönöz az, hogy e mulattató énekes bohózat a nagy tehetségű drámai színészünk: Krémer Sándor jutalomjátékára szombaton 21-én fog színpadra kerülni. Ugy a mulattató darabot, mint a jutalmazási dót a legmelegebben ajánljuk városunk műpártoló közönségének.

— **Öngyilkosság.** Wertán Venczelné, egy tekintélyes kézdívasárhelyi kereskedő felesége, múlt vasárnap hajnalban kutba ugrott s meghalt. A szerencsétlen asszony már 3 év óta szenved buskomor-ságban, de csak utóbbi időkben mutatott némi igazgatottságot. Nehány nappal azelőtt a kut vedrén leereszkedett, de ekkor kihúzták s nagyobb baja nem történt s a család tagjai pedig a felgyógyulást megköszönték. Hanem ez mitsem használt, a szerencsétlen asszony egy pillanatban kiragadta őrizői kezéből magát s beugrott a kutba. Halála, mely megváltás volt reá nézve, egész családját mélyen lesújtotta. Temetése f. hó 17-én ment végbe nagy részvétel mellett. Áldás és béke poraira!

— **Gyilkosság.** Kovásznai Vén András a múlt szombaton elment hazulról s este felé alaposan bepálinkázva tért vissza. E miatt feleségével szóváltásra

kerekedett, minek vége az lett, hogy az asszony a házból kirekosztotta az urát, mi a férjet mód nélkül felbosszantotta, úgy annyira, hogy fegyvert ragadott s midőn az asszony az ajtót egy kissé megnyitotta, hogy lássa, mit csinál férje odakün, az ember a támadt nyíláson belélt. A löveg egyenesen fején találta a szerencsétlen asszonyt s az a kapott seb következtében egy néhány órai kínlás után meghalt. A bűnügyi vizsgálat megindult s az elfogott férj mitsem akar tudni a dologról, azt állítván, hogy ő holt részeg volt. De a bíróság nehezen fogja ezt neki elhinni.

— **Véres bucsu.** Minálunk a szent bucsukat alig lehetne nagy eszmé-izom nélkül elképzelni, melyeknek vége nem egyszer az szokott lenni, hogy a mennyit épül az ajtatosságok folytán a lélek, kétannyt pusztul a test a delután rendszeren bekövetkező verekedéseken. Így történt ez f. hó 15-én a peselneki bucsun is. A nagy mulatozás közben egy csoport ember összeverekedett s egymást alaposan felbicskálták. A nagy dulakodás eredménye az lett, hogy peselneki Kelemen Józsefet úgy hasba szúrták, hogy más nap meghalt. Fejér István meg fején szenvedett oly súlyos sérüléseket, hogy most élet-halál között lebeg, továbbá László Jánosnak tenyerét szúrták át. Ezenkívül sokan kaptak kisebb-nagyobb sebeket, mikkel azonban bölelen hallgatnak, nem akarván a bírósággal érintkezésbe jönni. Így végződött a híres peselneki bucsu, melynek a bíróságnál lesz folytatása.

— **Kovásznai fürdővendégek névsora.** Julius 22-től augusztus 14-ig. Veszprémi Irén tanítónő Debreczen 1 személy. Deák Lászlóné vendéglősnő Brassó 3 személy. Oczenás János hiv. Diós-Győr 1 személy. Senker Róza Plojest 3 személy. Dávid Józsefné postamest. Kiss Jenő 1 személy. Róth Mórné keresk. Sepsí-Szentgyörgy 1 személy. Matyhéka Károly tanár Budapest 3 személy. Pópa Mária Hosszúfal 3 személy. Sinkovics József tanár Lugos 2 személy. Maksai Béláné jegyzőné Lisztó 1 személy. Kovács Teréz Kézdi-Vásárhely 1 személy. Voiculescu Juon kbiro Törösvár 1 személy. Anton Prehal ellenőr Törösvár 1 személy. Ziegler Mór tanító Feketeahalom 1 személy. Vincze János hiv. Kis-Kapus 1 személy. Schönberger Zsigmond keresk. Fogaras 1 személy. Margareth Seitz hiv. Bukarest 1 személy. Dr. Burki Constantin orv. Bukarest 3 személy. George Girbanu keresk. Törösvár 1 személy. Helvig János jegyző Zsibek 1 személy. Eisenberger Ábrahám szabó Kolozsvár 2 személy. Dimitrie Jonossu keresk. Bukarest 5 személy. Soós Mariska Brassó 1 személy. Goeman Mihályné birt. Bácsfalu 1 személy. Szabó Gyula Bukarest 2 személy. Dumitru Skanteceze orv. Bukarest 1 személy. Radu Pesaze tanár Braila 1 személy. Ebergenyi Kázmér bányafőnök Torda 1 személy. Deuts Izidor keresk. Lugos 3 személy. Jancsó Ferencz lelk. Maksa 2 személy. Jancsó Gábor tanító Maksa 1 személy. Fiók Károly tanár Budapest 1 személy. Moesás Mózes Sinaja 1 személy. Lechit Károly mag. Csik-Szeroda 1 személy. Schmidt Róbertné bankfőnökne Temesvár 3 személy. Pellionis Gusztáv keresk. Brassó 1 személy.

(Folyt. köv.)

Közigazdaság.

(Vége.)

Ez a nagy perspektíva nyílik meg mezőgazdaságunk jövőjére az agrár védővámokon át. Ebben az eszmében s helyes megvalósításában olyan talpatat nyerhetünk, a melyre feltétlen biztonsággal lehetne felépítenünk mezőgazdaságunk jövőjét hatalmas erősséggé, melyet aztán kívülről hiába döngetne a világ-konjunktúra, a külföldi verseny s általában mindaz, a mi jelenlegi agrár-bajaink okozója. A magyar gazdasági politika kell tehát, hogy teljes jelentőségében felfogja az agrár-vámvédelem eszméjét s érvényesítésére igyekezzék az egész vonalon. A különböző gazdaságpolitikai irányzatok híveinek egyesülniök kell e cél szolgálatában, annál is inkább, mert a megoldás mindkettőnek érdekeit egyaránt szolgálja.

Még időszzerűség szempontjából sem lehet kifogásolni az agrár-vámvédelem ügyét. Ebből a szempontból itélve, igazán nem kerülhetett jobbkor napirendre a dolog. A szerződéses vámpolitika első időszaka lejáratához közeledik s az összes európai államok igen élénken foglalkoznak vámpolitikájuk kérdéseivel. A szerződéses rendszer nem produkált

kiváló eredményeket, ellenben némely oldalon súlyos károkat okozott. Ennek következtében az európai államok közül talán egy sincsen megelégedve vele s mindegyik megváltoztatására törekszik.

Mi is. Jelenleg érvényben levő külkereskedelmi szerződéseink majdnem kivétel nélkül iparvédelmi jellegűek. A jövő évtized elején lejárnak ezek a szerződések s akkor újból kell rendezni a többi államokhoz való viszonyunkat. Ez az az alkalom, a melynek pillanatában meg kell eszínálnunk a fordulatot a mezőgazdasági védővámrendszer irányában. Addig öt esztendőnk van. A magyar közvéleménynek s a kormányzatnak minden erejét és egész tudását rendelkezésre kell bocsátani, hogy ez öt év alatt az eszmét kidolgozza és keresztülvitelét megkoncipiálja, hogy aztán baj nélkül átmelessünk az új korszak jó reményeinek révébe. **Ditta.**

A trágya telep berendezése és a káros befolyások ellen való védelem.

1. Ha a trágyát nap süti, akkor azt fölötte kiszáritja, a bomlás fokozódik és a trágya, mint mondanak szokták, „megsül”. Ez okból a trágya lehetőleg az istálló oldalára teendő, hogy árnyékban legyen; ha ez nem volna lehetséges, fakkal kell körülvétni, erre a észlra legjobb a vadgesztenye, de elég jó a hársfa és a nyárfa is.

2. A trágyalé elfolyását akadályozni kell. Ez okból a trágyatelep alja 0.3 egösz, 0.7 m. mélyebb legyen az udvar felszínénél, mélyebbre tenni nem szükséges, mert különben a kihordás van megnehezítve.

3. Védni kell az esővíz behatolása ellen. Legjobb, ha a trágyatelep földét alatt van. Kísérletek bizonyítják, hogy föld alatt készült trágya nagyobb termést ad, ha ez nem lehet, akadályozni kell, hogy az istálló eresztől az eső érje, hogy az esővíz befolyék, különben a trágyának legértékesebb vizben oldható alkotórészeit lugaazza ki. A trágyatelep körül ez okból egy sekély eszatrna vezetendő, mely az odafutó esővizet, hólevet stb. elvezeti.

Meg kell gátolni, hogy a trágyalé az általajba beivóljék. Ez okból a telep talaja át nem eresztő rétegből álljon. Ha a talaj agyagos, elég annak alját kikövezeni, ellenkező esetben azt előbb 30 egösz 50 cm. mélyen agyaggal döngöljük meg és csak azután kövezzük, ezért a telep helyét 30—50 cm-rel mélyebben ásátjuk, mint előbb meghatároztuk. Ha agyagot nehezen lehet szerezni, akkor 18—20 cm. vastag betonrétegről kell gondoskodnunk. A koci helyét azonban legjobb cze mentbe rakott kövekkel kirakni.

Védelem a kedvezőtlen felbomlás ellen.

1. A trágyatelep oldalfalai legyenek merőlegesek, de ferdek és pedig a trágyahordó oldalon 1: 4—5, a több részén 1: 1.5 arányban, miáltal lehetővé tétetik, hogy a trágya szorosan a falhoz illeszkedjék, mert enélkül pedig a trágya 1/4 m. mélyen megpenészedik.

2. A trágyatelep talaja ne legyen medenczeszerű, hanem sima. A trágya a telepen se nagyon nedves, se nagyon száraz ne legyen. Ha a telep talaja medenczeszerű, akkor a mélyebb helyeken trágyalé gyűl össze, a trágya tulndves lesz, az erjedés nem lesz szabályos, de a helyett savanyu erjedés áll elő.

Ez történnék akkor is, ha a trágyatelep talajának nem volna némi esése a trágyalé-kut felé, hol a trágyalé összegyűlik; az esés ne legyen nagy, mert különben a trágya hamar kiszáradna és a meg-sülés veszélye nagyobbodnék.

3. Trágyalé-kut. Ennek feladata az istállóból kifolyó trágyalevet, a mennyiben az alom fel nem szivta, felfogni, összegyűjteni. Trágyalé-kutra okvetlenül szükség van, mert különben az elfolyó trágyalé kiárasztaná a telepet, s ez mindenképen hátrányos.

a) A trágyalé-kut legegyszerűbben a telepnek az istálló felé eső oldalán helyezhető el, hogy a lé ugy a telepről, mint az istállóból könnyen befolyhasson.

b) A trágyalé-kut 2—2.5 m. mély, s így 1.5—2 m.-rel van a telep felszíne alatt; 10 drb. számos marhára 3 m/3 ürtartalom számítandó.

c) A trágyalé-kut, hogy belőle a lé ki ne folyék és a külső nedvesség bele ne hatoljon, cze menttel falazandó ki, az alját betonfalazat képezze. Felül rostélylyal kell ellátni, hogy a gannj bele ne hulljon.

Szám 3727 k. ü.
1897.

Árlejtési Hirdetmény.

A kézdívásárhelyi kir. ügyészség felügyelete alatt álló kézdívásárhelyi kir. törvényszéki és sepsi-szentgyörgyi, kovásznai s nagyajtai kir. járásbírósi fogházakban letartóztatott foglyok és rabok teljes élelmezésének 1898. évi január 1-től 1. esetleg 3 évre leendő biztosítása iránt folyó évi Szeptember 15-ik napján délelőtti 9 órakor a kir. ügyészség irodájában zárt ajánlati versenyen egybekötött árlejtés tartatik.

a) Vállalkozó köteles az említett fogházakban letartóztatott valamennyi vizsgálati és elítélt foglyot — kivételével azoknak, kiknek a bíróságok vagy ügyészség a hazulról való élelmezést megengedte — a megállapított étlap szerint akként élelmezni, hogy minden fogolynak fejenként és naponként 36 czeentiliter leves és 36 czeentiliter főzelék, vagy midőn leves nem főztetik, e helyett 18 czeentiliter, összesen 54 czeentiliter főzelék és 56 dekagramm kenyér jusson.

b) Minden vasárnap, esütőrtökön, husvét és pünkösdi hétfőjén, Ó Felsége születése napján, Szent István királyi napján és a két karácsony ünnepén minden fogolynak a rendes élelmiszereken felül még egy adag egészséges marhahúst is kiszolgáltatni, melynek adagunkint föltt állapotban, csontok és inak leszámítása után, 10,5 dekagrammot kell nyomnia.

c) A betegek számára szükséges és külön étlapon felsorolt s orvosiilag meghatározott ételeket, notalán szükséges tejet, teát, bort, sört, stb. az orvos által meghatározandó mennyiségben kiszolgáltatni.

d) A börtön kötelezett vagy elszállítandó raboknak fejenként 112 dekagramm kenyeret adni.

Mindezen kötelezettségekért vi-

szont teljesítésül a kincstár az étlapok szerint kiszolgáltatott ételekért és kenyérért — ideértve b) és c) pontok alatt irt s kiszolgáltatandó ételeket — havonként egy bizonyos napi általányt fizetend vállalkozónak.

A börtön napokon fejenként kiszolgáltatandó kenyér ára külön fizetetik.

Az egészséges letartóztatottak és betegek részére külön-külön megállapított étlapok és szerződési feltételek aló irt ügyészségnél és vidéki járásbírósi fogházaknál is megtekinthetők.

Vállalkozni szándékozók az árlejtés megkezdése előtt együttes élelmezésre 200, csupán a központi élelmezésre 170 forint bántpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokban letenni tartoznak.

Írásba foglalt, 50 krajczáros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyben 1) a rendes étadagra nézve, 56 dekagramm kenyérrel, valamint 2) börtön 112 dekagramm kenyér adagára és 3) a betegek részére kiszolgáltatandó étkekre nézve pedig a kiküldési árakhoz viszonyított százalékos leengedés mennyisége betűkkel is kiírandó, ajánlattevő nevének olvasható aláírása, lakhelyének megjelölése és annak határozott kitételével, hogy a szerződési feltételeket ismeri s magát azoknak mindenben aláveti, kellő bántpénzzel és erkölcsi vagyoni bizonyítvánnyal felszerelve és lepecsételve az irt határidőig aló irt ügyészséghez benyújtandók.

A törvényszéki letartóztatottak részére külön ajánlat is tehető.

A kézdívásárhelyi kir. ügyészség-től 1897. Augusztus hó 5-én.

Bocskor Kálmán,
136 1—3. kir. alügyész.

Szám 2878—97 ki.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács által közhírré tétetik, miszerint a folyó évi egy-

szeres, adó valamint a hadmentességi-díj lajstromai Kézdí-Vásárhely városában az adókönyvben előírtak, ennél fogva feléretnek a t. adózó polgárok 5 forint pénzbírság terhe alatt, hogy adó könyveikéjüket e hó 19—26-ig bezárólag az adójuk előírása végett a városi adóhivatalnál mutassák be.

K.-vásárhelytől, 1897. augusztus hó 13-án.

Városi tanács.

Sz. 430

1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdívásárhelyi kir. járásbírósi fogház 1897. évi 4564 p. számú végzése következtében Dr. Vince Ignác ügyvéd által képviselt Fuksz Bernáth budapesti cég javára alesernátni Dam-

kos Tamás ellen 300 forint — kr s jár. erejéig 1897. évi Május hó 28-án fogantatott kielégítés végrehajtás utján foglalt és 300 forint becsült, egy triór rosta, egy lenese rosta, egy aratógépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a kézdívásárhelyi kir. bíróság 4564—1897 számú végzése folytán 300 forint tőkekövetelés s ennek kamatai és eddig összesen 16 forint 80 krban bírói lag már megállapított költségek erejéig Alesernátonban a helyszínen leendő eszközlésére 1897. évi augusztus 31-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kézdí-Vásárhelytől, 1897. évi aug. hó 14-ik napján.

Kakucsai Ádám,
kir. bírósági végrehajtó

1—1 141 §

Ugron Gábor fedéleserepei.

Ugron Gábornak székelyudvarhelyi (bethlenfalvi) téglá és fedéleserép gyárában kétféle eserép készül: gépekkel gyurva és kivette.

1. **Franczia cserépszindely**, (hornyolt eserép), melynek méretei következők: szélessége 21 cm., hossza 40 cm., egy □ méter fed 15 drb., egy waggonba felmegy 4300—4500 drb. Készül jobb és bal féleserép is. Ára Udvarhelyen waggonban ezérének 24 forint.

Előnye: ugyanazon fedélterületen a fedésre szükséges eserép sulya 30%-kal könnyebb, mint bármily más eserép sulya. A lécezés 32 cm.-re történvén, fele lécz kell. A fedél egy egészet képez, mely alá eső be nem szívárog, hó be nem fúvódik, belül hat üres légesatornya lévén a hőség és hideg gyors átváltozatának ellenáll, télen meleg, nyáron hűvös fedelet alkot.

2. **Közönséges fedéleserép** gépekkel gyurva egyenletes minőségű agyagból, melynek méretei következők: hossza 40 cm., szélessége 17,5 cm., egy □ méter fed 34 drb., léceznia alája lehet 18 cm-re, egy waggonba felmegy 6300—6500 drb. Ára székelyudvarhelyi állomáson waggonban ezérének 13 forint.

(133) 3—3.

M. kir. államvasutak.

Érvényes 1896. máj. 1-től.

MENETREND.

BRASSÓ-BUDAPEST.

Keleti vonal.

Érvényes 1896. máj. 1-től

Állomások				Vegyes vonat	Személy-vonat	Gyors-vonat	Állomások				Vegyes vonat	Személy-vonat	Gyors-vonat
Brassó (vendéglő)	érk. nd.	regg. 5.08	este 7.48	d. u. 2.45			Medgyes	ind.	regg. 10.55	éjjel 12.45			
Botfalva		5.39	8.03				Kis-Kapus (vend., elág. Szab. felé)	érk. ind.	11.14	1.01			
Földvár		5.58	8.12					ind.	11.41	1.35			
Mogyorós		6.17	8.47				Tövis (vend., elágazás Arad felé)	érk. d. u.	1.29	3.06	este 7.59		
Apáca		6.36	9.01					érk. ind.	1.55	3.38	„ 8.06		
Köpecz		6.55	9.19				Nagy-Enyed	ind.	2.17	3.59			
Agostonfalva		7.02	9.25				Kocsárd (vend., elágazás Maros-Vásárhely felé)	érk. ind.	2.56	4.33			
Alsó-Rákos		7.19	9.41					érk. ind.	3.06	4.43			
Homoród		7.45	10.03				Gyéres (elágazás Torda felé)	érk. ind.	3.37	5.12			
Kacsa		8.02	10.16					érk. ind.	3.47	5.18			
Bene		8.23	10.36				Kolozsvár (vendéglő)	érk. ind.	5.24	regg. 6.45	10.45		
Erked		8.43	10.51					este 6.13	7.00	11.01			
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)		9.12	11.16				Nagy-Várad (vendéglő)	érk. ind.	8.—	11.17	2.30		
Szegesvár (vendéglő)	érk. ind.	9.35	11.33					ind.	11.04	d. e. 11.32	2.37		
		9.42	11.40				Budapest	érk.	regg. 5.45	este 8.10	regg. 7.4		

Kézdí-Vásárhely—brassói vasut.

	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Kézdí-Vásárhely	indul reggel	4.56 délelőtti	10.15 délután	2.37	Brassó	ind. reggel	5.20 reggel
Imecsfalva	5.09	10.38	2.54		Szász-Hermány	5.34	9.09
Páva-Zabola	5.22	10.51	3.11		Prázmár	5.53	9.33
Kovácsna	5.38	11.08	3.43		Kökös	6.04	9.46
Barátos	5.55	11.24	4.08		Uzon	6.15	10.06
Nagy-Borosnyó	6.07	11.38	4.27		Kilyen	6.27	10.21
Eresztvény	6.24	11.55	4.48		Sepsi-Szentgyörgy	6.45	10.49
Sepsi-Szentgyörgy	6.54 d. u.	12.25	5.28		Eresztvény	7.07	11.17
Kilyén	7.02	12.33	5.38		Nagy-Borosnyó	7.24	11.47
Uzon	7.15	12.46	5.54		Barátos	7.45	12.16
Kökös	7.25	12.56	6.07		Kovácsna	8.08	12.48
Prázmár	7.45	1.16	6.34		Páva-Zabola	8.19	1.01
Szász-Hermány	8.01	1.32	6.54		Imecsfalva	8.31	1.19
Brassó	8.15	1.46	7.12		Kézdí-Vásárhely	8.45	1.37

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél K.-Vásárhelyen